

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 23. S. Sabæ Initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

didit Euphemio, qui proinde eundem in Sæculum V. A. C. 491.
 Cœna Domini undecima Aprilis anno 491. Imperatorem coronavit. Eodem
 anno Euphemius Concilium Episcoporum, qui tunc Constantinopoli versabantur, convocavit, in quo Decreta Concilii Calcedonensis confirmavit. Anastasius Imperator Delatores urbe Constantinopolitana ejecit, & ut precibus Monachorum ex Palæstina satisfaceret, Tributum omnibus ordinibus maxime invidiosum, quod *Chryfargirum* dicebant, abolevit, Legis illius tabulis publice comburi iussit. Quia Pacem se amare profitebatur, & novas molitiones præsertim in Causa Religionis odisse, nullius Ecclesiæ statum mutavit. Singulis Episcopis recipiendi, damnandive Concilium Calcedonense plena libertas erat, quod aliqui recipiebant, alii anathematizabant, alii quid hac super re sentirent non aperiebant. Hæc autem dissimulatio non modo concordiam non reduxit, sed dissentientium numerum auxit, nam Orientales nec cum Occidentalibus communicabant, nec inter se consentiebant.

Cod. p. 157.

§. XXIII.

S. Sabæ initia.

Primo Anastasii Imperantis anno Salustius Patriarcha Jerosolymitanus Sabam Presbyterum ordinavit, firmi-

vita Cotel.

S. Mon. Gr. ta.

3. p. 221.

Hist. Eccles. Tom. VII.

E mum

Sæculum V. mum in Palæstina Fidei Catholicæ ful-
 A. C. 491. crum. Ut vero clarius ordinationis hu-
 jus adjuncta discamus, vitæ ejus princi-
 pia repetenda sunt. Natus est anno 439.
 Theodosio juniore decimo septimo Con-
 sule. Patria fuit Mutalasca, obscurum
 n. 4. Ditionis Cæsariensis in Cappadocia op-
 pidum. Octennis vicinum Monasterium
 ingressus reliquos omnes ultra septua-
 n. 5. ginta Monachos humilitate, & obedientia
 superavit. Decennio ibi expleto ani-
 mum subiit, ut Jerosolymam iret, & in
 n. 6. p. 226. Desertum illi Civitati proximum se con-
 ferret. Impetrata ab Abbate suo licen-
 tia, Jerosolymam peregrinatus est illo
 n. 7. tempore, quo Juvenalis Patriarcha in illa
 Ecclesia sedebat, & sub finem Regni Mar-
 ciani anno 457. Hyemem transegit in
 Monasterio S. Passarionis, cui tunc Abbas
 Elpidius præerat. S. Euthymii famam
 deinde secutus, eum adivit, seque ipsius
 Moderamini commisit. Ille sanctus Vir
 arbitratus, Sabæ juventutem aptam non
 esse ad vitæ rigorem, quo Anachoretæ
 in Laura utebantur, eum ad Monasterium
 n. 8. inferius misit, ut sub Institutione S. Theo-
 ctisti esset. Cum Sabas magno corpore
 esset, & viribus valeret, tantum, quan-
 tum vix alii tres, præstabat, & utilissimus
 erat Monasterio.

Aliquando Monacho negotiorum cau-
 sa Alexandriam eunti socium se dedit; in
 ea

ea Civitate a Patre, & Matre sua, qui ab aliquot annis ibi Sedem elegerant, cognitus est. Pater ejus Isaurorum cohorti præfectus persuadere cupiebat, ut sub ipso militaret; verum Sabas in Professione suscepta fidelis perseveravit. Instantibus Parentibus, ut saltem viginti aureos in itinere subsidium acciperet, tres non plures, ut eorum voluntati aliquatenus obediret, accepit, quos, ubi ad Monasterium reversus est, in manus Abbat̃is Theoctisti reddidit. Postquam annum ætatis numeravit trigessimum, eoque in virtutis semita progressum judicavit S. Euthymius, ut ei licentiam fecerit sine socio in specu habitandi, nempe per dies quinque hebdomatis ibi manendi. Die Dominica post Vesperas a Monasterio abibat, portans Palmarum ramos, laboris Hebdomadalis materiam. His quinque diebus nihil omnino cibi capiebat. Die Sabbati mane redibat ad Monasterium, opus suum nempe quinquaginta canistros afferens. Annos quinque in hoc vitæ genere duravit. Eum S. Euthymius juvenem Senem appellare solebat, & singulis annis cum S. Domitiano socium adhibebat, cum in Desertum *Rouba* se conferret, ubi a decima quarta Januarii usque ad Dominicam Palmarum in solitudine permanebant.

Sæculum V.
A. C. 491.

Vita S. Sabæ.

n. 10.

E a

S. Eu-

Sæculum V. S. Euthymio defuncto, videns pristinum illius Monasterii rigorem remisisse, in Desertum ad Orientem recessit, ubi gravissima cum Dæmone subiit certamina, semper Victor. Elapso quadriennio cœlitus ei revelatur, Sedem ipsi in Caverna torrentis Cedron esse figendam. Id contigit tempore illo, quo Martyrius Anastasio Patriarchæ Jerosolymitano successit, & Zeno Imperator Basilisco e vivis sublato Regnum repetiit, seu anno 478. S. Sabas initio annos quinque in illa caverna solus fuit; tum vero multi ad eum confluxere Discipuli. Itaque annos natus quadraginta quinque, cœpit animarum curam gerere, omnesque, qui ad eum veniebant, suscipere. Brevi congregata est familia virorum septuaginta, quorum aliqui novorum Monasteriorum Fundatores extiterunt. In medio Torrentis exiguum Oratorium, & Altare consecratum extruxit, & si Presbyter ad eum divertisset, rogabat, ut Sanctum ibi offerret Sacrificium. Tanta quippe erat viri sancti humilitas, ut ipse ordinari non sustineret.

§. XXIV.

S. Sabæ Ordinatio.

n. 19. Cum S. Sabæ Discipulorum numerus
p. 145. usque ad centum quinquaginta excrevisset, quidam falsi Fratres ipsius Regimini